

V ě c: Dr. Eugen K. ve Velkém M. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o přiznání čsl. státního občanství.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byla žádost st-lova za přiznání čsl. státního občanství ve smyslu § 9 úst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. zamítnuta. Zároveň bylo z moci úřední jako protizákonné zrušeno usnesení obecního výboru ve Velkém M. z 15. května 1920, kterým bylo uznáno, že žadatel nabyt ve smyslu § 10 zák. čl. XXII. z r. 1886 domovské právo ve Velkém M. a bylo nařízeno, aby jmenovaný byl ze seznamu příslušníků obce Velký M. vyškrtnut. — — —

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí pro nezákonnost podané, musil se nss v prvé řadě zabývatí námitkou odvodního spisu, že stížnost trpí formální vadou záležející v tom, že není ve smyslu § 18, odst. 3 zák. o ss podepsána advokátem, poněvadž podepsal ji pouze st-l, který byl usnesením advokátní komory v Turčanském Sv. Martině ze 17. ledna 1923 ze seznamu advokátů vymazán.

Dle zprávy advokátní komory v Turčanském Sv. Martině z 24. března 1924, nss-em vyžádané, odpovídá toto tvrzení odvodního spisu pravdě, avšak ve zprávě té se zároveň sděluje, že se st-l z uvedeného usnesení odvolal k nejvyššímu soudu, jenž usnesením z 26. března 1923 odvolání st-lovo zamítl. Usnesení odvolací instance bylo pak dle sdělení advokátní komory v Turčanském Sv. Martině st-li 4. května 1923 doručeno.

Jde o otázku, zda stížnost, která byla u nss-u před tímto dnem, t. j. dne 25. dubna 1923 podána a jím podepsána, jest opatřena podpisem a d v o k á t a. Zodpovědění její závisí v podstatě na tom, měla-li stížnost, kterou podal podle § 35, odst. 2 zák. čl. XXXIV z r. 1874 proti usnesení advokátní komory v Turč. Sv. Martině ze 17. ledna 1923 k nejvyššímu soudu, odkladný účinek. Cit. zák. článek má v případech, kde tento účinek chce vyloučiti, o tom výslovné ustanovení (sr. § 67), kdežto výkon disc. výroku o suspensi a zbavení advokatury činí závislým na vejítí jeho v právní moc (§ 104).

Ježto v daném případě jde o výrok, kterým byl st-l — byť i ne cestou disciplinární — zbaven advokatury, a ježto není výslovného ustanovení, že by stížnost, kterou § 35 proti takovému výroku advokátní komory k nejvyššímu soudu připouští, neměla odkladného účinku, jest nss názoru, že účinek takový oné stížnosti upírati nelze. Ale pak se stalo usnesení ze 17. ledna 1923 pravoplatným teprve dnem, kdy doručeno bylo st-li potvrzující usnesení nejvyššího soudu, t. j. dnem 4. května 1923, a stížnost k nss-u před tím podaná a st-lem podepsaná vyhovovala požadavku § 18, odst. 3. zák. z 22. října 1875, ř. z. č. 36 ex 1876.

Ve věci samé — — — ¹⁾

č. 3816.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em: Intimoval-li župní úřad straně rozhodnutí, kterým min. vnitřní zamítlo její

¹⁾ Další důvody obdobně jako při Boh. 3814 adm.

žádost za přiznání čsl. stát. občanství tak, jakoby výrok ten pocházel od ministra pro správu Slovenska, postupuje nss ke stížnosti strany, napadající rozhodnutí to meritorně, podle § 6 zák. o ss.

(Nález ze dne 25. června 1924 č. 11.450.)

V ě c: Abraham M. v H. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o přiznání čsl. státního občanství.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

D ů v o d y: Rozhodnutím min. vnitra z 3. ledna 1923 nebylo vyhověno žádosti Abrahama M., řemenáře v H., za přiznání čsl. státního občanství.

Rozhoduje o stížnosti vycházel nss z následujících úvah:

Stížnost podána jest do rozhodnutí ministra pro správu Slovenska z 15. ledna 1923 a jest k ní přiložen intimát župního úřadu župy XVIII. ve Zvoleni z 31. ledna tohoto zpění: »Pan ministr s plnou mocí pro správu Slovenska výnosem z 15. ledna 1923 č. ... nevyhověl žádosti Abrahama M., obyvatele z H., o udělení čsl. státního občanství.«

St-l mohl se ovšem řídití jediné tímto jeho doručeným výnosem a mohl tedy svou stížnost podati pouze proti rozhodnutí ministra s plnou mocí. Leč tento, jak jeho odvodní spis též uplatňuje, ve věci vůbec nerozhodl, takže mu ve sporu chybí pasivní legitimace.

Vyřízením, jehož se st-li dostalo, byl tento uveden v omyl, jenž mu zabránil, aby stížnost svou namířil proti úřadu, jenž skutečně rozhodl (§ 18 zák. o ss), a jenž i nss-u znemožnil, aby přípravné řízení s tímto úřadem zavedl (§ 23 lit. c).

Tento uděleným intimátem zaviněný rozpor mezi skutečným a straně sděleným stavem věcí zakládá podstatnou vadu řízení, pro niž bylo v odpor brané rozhodnutí ve znění, jak o něm byl st-l župním úřadem župy XVIII ve Zvoleni zpraven, zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 3817.

Pensijní pojištění: I. * Šofér, který řídí osobní automobil spolčnicka továrny, nevykonává ani převážně duševních ani vyšších nekupeckých služeb a není podroben pojistné povinnosti pensijní. - II. K výkladu pojmů »činnost převážně duševní« a »vyšší nekupecké služby.«

(Nález ze dne 26. června 1924 č. 9611.)

V ě c: Firma v Z. (adv. Dr. Fleischmann z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (za zúč. všeob. pens. ústav taj. dr. Jan Gallas) o pensijní pojištění.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Zemská úřadovna I. všeob. pens. ústavu v Brně prohlásila Josefa L., šoféra stěžující si firmy, od 1. července 1920 povinným